

spørgsmål, og det er endnu ikke sket, så jeg vil ikke gentage dem.

Til gengæld vil jeg sige, at jeg også tror, alle i dette Ting og i dette land kender svarene, men Socialdemokratiet vil ikke se virkeligheden i øjnene.

Og så kun den lille bemærkning med hensyn til, at de nuværende a-kasser er så og så fortrinlige til rådgivning: Ja, det tror jeg rent faktisk er. Det tror jeg faktisk er fuldstændigt rigtigt et langt stykke hen ad vejen. Men jeg gentager: Vi skal ikke nedlægge de nuværende a-kasser, så de, der ønsker det, kan blive; men vi vil gerne give dem, der vil have valgfrihed, mulighed for at vælge en anden a-kasse. Så simpelt er vort forslag.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg forstår godt hr. Helge Sanders ræsonnement. Jeg synes også, det er en dårlig sag, hr. Helge Sander fremfører her i Folketingssalen.

Jeg synes, at man er derhenne, hvor man sådan set siger, at det, der faktisk har eksisteret som reglen siden 1921, og som er blevet præciseret op gennem tiden, ikke har noget at sige. Jeg synes da, der er megen historie og megen tradition i, at man netop har kunnet opretholde denne adskillelse mellem det faglige og a-kassesystemet. Det synes jeg er prisværdigt. At det ikke er sivet ind hos folk herinde, kan vi jo ikke laste loven for. Det kan vi kun laste de personer for, der ligesom skulle sætte sig ind i disse ting.

Så må jeg sige, når det drejer sig om det andet spørgsmål om, hvorvidt jeg tror, at rådgivningen vil blive ringere, om folk vil vælge en ringere rådgivning, at jeg slet ikke vil ind og diskutere på den måde. Det, jeg gerne vil, er at slå fast, at ingen herinde er i stand til at sige, hvad det er for et a-kassesystem vi ender med, i det øjeblik man siger, at nu kan man lave et hvilket som helst sammensurium. Jeg tror ikke, der er nogen, der har fantasi til at se, hvordan der eventuelt kunne blive spillet bold med det.

Jeg ønsker ikke, at der skal spilles bold – det gør mit parti heller ikke – med de ledige. Vi ønsker, at de ledige skal være forankrede på den bedst mulige måde også af hensyn til, at virksomhederne kan få de mest kvalificerede, og virksomhederne er i den situation, at de kan være sikre på, at det fagspecifikke også er det, man udvikler og uddanner sig i.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Den skal nok blive kort.

Jeg vil blot sige til hr. Ole Vagn Christensen, som bliver ved med at tale om, hvem der ønsker at spille bold med de ledige, at jeg fornemmer, at de, der ønsker at spille bold med de ledige for øjeblikket, er Socialdemokratiet, idet det eneste, hr. Ole Vagn Christensen siger, er, at det endelig skal forblive, som det har været siden 1917, for dengang fik man alligevel noget fornuftigt indført; da fik man indført, at der kom tilskud til Socialdemokratiet. Ja, det er jo god gammeldags fornuft, hvis man altså er socialdemokrat, og man ønsker at spille bold med de ledige. Der er ikke kommet et eneste svar fra hr. Ole Vagn Christensen, som bare tilnærmelsesvis siger, hvad det er der sker.

Og så til det spørgsmål, som hr. Ole Vagn Christensen stillede: Jamen hør, hvad er det for nogle, der ønsker at blive medlem af FTF og dermed være medlem af FTF's a-kasse? Det er blandt andet de private kontorfunktionærer. Jeg skal meget gerne komme ind på hele den lange liste senere, men jeg ønskede, at dette skulle være en kort bemærkning om Socialdemokratiets meget dårlige spillet bold med de ledige.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Når man hører fru Annette Justs sidste bemærkninger, kan man ikke undgå at få den opfattelse, at det, man prøver at signalere, er, at der overføres midler fra a-kasserne til Socialdemokratiet. Det gør der ikke på nogen måde, og det kan der ikke. Jeg mener, at man for nogle år siden havde en sag med et brev, som endte herinde i Tinget, hvor man meget klart præciserede, hvad det var, der var opgaverne. Så derfor: Lad være med det.

Det, det handler om, når jeg siger, at man spiller med de ledige – men man spiller også med virksomhederne – er sådan set, at det system, som vi får op at stå, vil blive et sammensurium af en masse sammensatte ting, og der vil være en hel masse forskelligheder, som man skal slås og arbejde med; der vil ikke være den forankring, som man hidtil har valgt at have. Der kan selvfølgelig være nogle grænsestridigheder, men det har vi jo sagt at vi vil kigge på i udvalget.

Derfor mener jeg helt klart, at man ikke kender konsekvensen af det ærinde, man går her, og det ville have været rart, hvis vi havde haft et